

81

SISERA vluchtete op zyne voeten na de tente van Jaël, de huisvrouw van Heber, den Keniter: Want daar was vrede tusschen Jabin, den Koning van Hazor, en tusschen het huis Hebers, des Keniters. Jaël nu ging uit, Sisera te gemoete, en zeide tot hem: wykt in, myn Heer, wykt in tot my, en vreeft niet: en hy week tot haar in de tente, en zy bedekte hem met eenen deken. Daar na zeide hy tot haar; Geef my doch een weinig waters te drinken, want my dorstet: doe opende zy eene melkvlesse, en gaf hem te drinken, en dekte hem toe. Ook zeide hy tot haar; Staat in de deure der tente: en het zy, zo iemand zal komen, en u vraagen, en zeggen; Is hier iemand? dat gy zegget: Niemand. Daar na nam Jaël Hebers huisvrouw, eenen nagel der tente, en greep eenen hamer in haare hand, en ging stillekens tot hem in, en dreef den nagel in den slaap zyns hoofds, dat hy in der aarde vast werd: hy nu was met eenen diepen slaap bevangen, en vermoeid, en stierf. En ziet, Barak vervolgde Sisera, en Jaël ging uit hem te gemoete, en zeide tot hem; Komt, en ik zal u den man wyzen, dien gy zoekt, zo quam hy tot haar in, en ziet, Sisera lag dood, en de nagel was in den slaap zyns hoofds.